

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1989 Nr. 57

A. TITEL

*Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek der Filippijnen tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, met Protocol;
Manilla, 9 maart 1989*

B. TEKST

Convention between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of the Philippines for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income

The Government of the Kingdom of the Netherlands
and
the Government of the Republic of the Philippines,

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

Have agreed as follows:

Article I

Personal Scope

1. This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the States.

2. Nothing in this Convention shall be construed as depriving the Philippines of the right to tax its own citizens who are residents of the Netherlands with respect to income derived from dependent or independent services exercised outside of the Philippines in

accordance with the laws of the Philippines, but the Netherlands shall not be bound to give for that reason any exemption or credit for such tax.

Article 2

Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of one of the States, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property and taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are, in particular:

- a) in the case of the Netherlands:
 - de inkomstenbelasting (income tax),
 - de loonbelasting (wages tax),
 - de vennootschapsbelasting (company tax),
 - de dividendbelasting (dividend tax),(hereinafter referred to as “Netherlands tax”);
- b) in the case of the Philippines:
 - the income taxes imposed by the Government of the Republic of the Philippines,(hereinafter referred to as “Philippine tax”).

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes on income which are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the States shall notify to each other any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

General Definitions

1. In this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the term “State” means the Netherlands or the Philippines, as the context requires; the term “States” means the Netherlands and the Philippines;

b) the term “the Netherlands” comprises the part of the Kingdom of the Netherlands that is situated in Europe and the part of the sea bed and its sub-soil under the North Sea, over which the Kingdom of

the Netherlands has sovereign rights in accordance with international law;

c) the term "Philippines" used in a geographical sense means the national territory comprising the Republic of the Philippines;

d) the term "person" comprises an individual, a company, an estate, an irrevocable trust, and any other body of persons;

e) the term "company" means any body corporate or any other entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the terms "enterprise of one of the States" and "enterprise of the other State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of one of the States and an enterprise carried on by a resident of the other State;

g) the term "competent authority" means the Minister or Secretary of Finance of one of the States or his duly authorized representative;

h) the term "national" means:

(i) any individual possessing the nationality or citizenship of one of the States;

(ii) any legal person, partnership and association created, organized or incorporated under the laws of one of the States;

i) the term "international traffic" means any transport by ship or aircraft operated by an enterprise of one of the States, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other State.

2. As regards the application of the Convention by either of the States, any term not otherwise defined shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State relating to the taxes which are the subject of this Convention.

Article 4

Fiscal Domicile

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of one of the States" means any person who, under the law of that State, is liable to taxation therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature.

2. For the purposes of this Convention an individual, who is a member of a diplomatic or consular mission of one of the States in the other State or in a third State and who is a national of the sending State, shall be deemed to be a resident of the sending State.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both States, then this case shall be determined in accordance with the following rules:

a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which the personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the States shall settle the question by mutual agreement.

4. Where by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both States, then the competent authorities shall determine by mutual agreement the State of which that person shall be deemed to be a resident.

Article 5

Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business in which the business of the enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop;

f) a mine, quarry or other place of exploration or extraction of natural resources;

g) a building site or construction or assembly project or supervisory activities in connection therewith, where such site, project or activity continues for a period of more than 183 days;

h) the furnishing of services including consultancy services by an enterprise through an employee or other personnel where activities of that nature continue (for the same or a connected project) for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period.

3. The term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or for collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, for the supply of information, for scientific research or for similar activities which have a preparatory or auxiliary character, for the enterprise.

4. A person acting in one of the States on behalf of an enterprise of the other State – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies – shall be deemed to be a permanent establishment in the first-mentioned State if:

- a) he has, and habitually exercises in the first-mentioned State, an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise; or
- b) he maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise.

5. An insurance enterprise of one of the States shall, except with regard to reinsurance, be deemed to have a permanent establishment in the other State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through an employee or through a representative who is not an agent of an independent status within the meaning of paragraph 6.

6. An enterprise of one of the States shall not be deemed to have a permanent establishment in the other State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of one of the States controls or is controlled by a company which is a resident of the other State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

Income from Immovable Property

1. Income from immovable property, including income from agriculture or forestry, may be taxed in the State in which such property is situated.

2. The term "immovable property" shall be defined in accordance with the law of the State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources, excluding bonds or debentures; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of professional services.

Article 7

Business Profits

1. The profits of an enterprise of one of the States shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of one of the States carries on business in the other State through a permanent establishment situated therein, there shall in each State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In the determination of the profits of a permanent establish-

ment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. In the application of paragraph 3, no deduction shall be allowed in respect of amounts charged – otherwise than with respect to expenses actually incurred – by the head office of the enterprise or any of its other offices to the permanent establishment, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys made available to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for such amounts charged – otherwise than with respect to expenses actually incurred – by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. In the case of profits from survey, supply, installation or construction activities only so much of them is attributable to a permanent establishment as results from the actual performance of these activities through that permanent establishment.

7. Payments received by an enterprise of one of the States as a consideration for the furnishing of technical services in the other State, including studies or surveys of a scientific, geological or technical nature, or for engineering contracts and blue prints related thereto, or for consultant or supervisory services shall be deemed to be profits of an enterprise to which the provisions of this Article shall apply.

8. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

9. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping and Air Transport

1. Profits derived by an enterprise of one of the States from the operation of ships and aircraft in international traffic may be taxed in that State.

2. However, such profits may also be taxed in the other State, but only in so far as such profits are derived from that other State. The tax so charged shall not exceed the lesser of

- a) the rate of 1½ per cent applied on the gross revenue derived from that other State, or
- b) the lowest rate of Philippine tax applied on such profits derived by an enterprise of a third State.

3. For the purposes of this Article, profits derived from the other State mean profits as determined under its domestic law realised from the carriage of passengers, excess baggage, mail, livestock or goods boarded or loaded in that other State by a shipping enterprise doing business in that State of passage documents sold therein or from uplifts anywhere in the world by an international carrier doing business in that other State of passage documents sold therein, provided that in such cases the mail, livestock or goods originate from that other State. Profits realised from the carriage of passengers, excess baggage, mail, livestock or goods which are brought to that other State solely for transshipments, or for transfer from one aircraft to another or from an aircraft to a ship or from a ship to an aircraft shall not be included. Profits from chartered flights originating from that other State shall be deemed to be derived from that State regardless of the place of sale of the passage documents. For purposes of determining the taxability of profits from chartered flights, the term "originating from that other State" shall include flights of passengers who stay in that other State for more than 48 hours prior to embarkation.

4. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

Associated Enterprises

Where

a) an enterprise of one of the States participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of one of the States and an enterprise of the other State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of one of the States to a resident of the other State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

a) 10 per cent of the gross amount of the dividends if the recipient is a company the capital of which is wholly or partly divided into shares and which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

3. The competent authorities of the States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraph 2.

4. The provisions of paragraph 2 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

5. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights participating in profits, as well as income from debt-claims participating in profits and income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the taxation law of the State of which the company making the distribution is a resident.

6. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the recipient of the dividends, being a resident of one of the States, carries on business in the other State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein or performs in that other State professional services

from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. If a resident of one of the States has a permanent establishment in the other State, this permanent establishment may be subject to an additional tax on the profits remitted by that permanent establishment to its head office in accordance with the law of the last-mentioned State, but the additional tax so charged shall not exceed 10 per cent of the amount of the remitted profits. This provision shall not apply to profits mentioned in Article 8.

8. Where a company which is a resident of one of the States derives profits or income from the other State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

Interests

1. Interest arising in one of the States and paid to a resident of the other State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed:

- a) 10 per cent of the gross amount if such interest is paid:
 - (i) in connection with the sale on credit of any industrial, commercial or scientific equipment, or
 - (ii) on any loan of whatever kind granted by a bank, or any other financial institution,
 - (iii) in respect of public issues of bonds, debentures or similar obligations.
- b) 15 percent of the gross amount of the interest in all other cases.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2:

a) interest arising in one of the States and paid in respect of a bond, debenture or other similar obligation of the Government of that State or of a political subdivision or local authority thereof shall be exempt from tax in that State;

b) interest arising in one of the States and paid in respect of a loan made by or guaranteed or insured by the Government of the other State, the central bank of that other State or any agency or instrumentality (including a financial institution) owned or controlled by that Government shall be exempt from tax in the first-mentioned State.

4. The competent authorities of the States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraphs 2 and 3.

5. The term "interest" as used in this Article means income from Government securities, bonds or debentures, whether or not secured by mortgage but not carrying a right to participate in profits, and debt-claims of every kind as well as all other income assimilated to income from money lent by the taxation law of the State in which the income arises. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the recipient of the interest, being a resident of one of the States, carries on in the other State in which the interest arises, a trade or business through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State professional services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in one of the States when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of one of the States or not, has in one of the States a permanent establishment or fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and that interest is borne by that permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

8. Where, owing to a special relationship between the payer and the recipient or between both of them and some other person, the amount of the interest paid, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the recipient in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In that case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in one of the States and paid to a resident of the other State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed:

a) 10 per cent of the gross amount of the royalties where the royalties are paid by an enterprise registered, and engaged in preferred areas of activities in that State; and

b) 15 per cent of the gross amount of the royalties in all other cases.

3. The competent authorities of the States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraph 2.

4. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films or tapes for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the recipient of the royalties, being a resident of one of the States, carries on business in the other State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State professional services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Royalties shall be deemed to arise in one of the States when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of one of the States or not, has in one of the States a permanent establishment or fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and those royalties are borne by that permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, owing to a special relationship between the payer and the recipient or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the recipient in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In that case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

Gains from the Alienation of Property

1. Gains from the alienation of immovable property, as defined in paragraph 2 of Article 6, may be taxed in the State in which such property is situated.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of one of the States has in the other State, or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of one of the States in the other State for the purpose of performing professional services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or together with the whole enterprise) or of such a fixed base, may be taxed in the other State.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, gains derived by an enterprise of one of the States from the alienation of ships and aircraft operated in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that State.

4. Gains from the alienation of any property other than those mentioned in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the State of which the alienator is a resident.

5. The provisions of paragraph 4 shall not affect the right of each of the States to levy according to its domestic law a tax on gains from the alienation of any property derived by an individual who is a resident of the other State and has been a resident of the first-mentioned State at any time during the six years immediately preceding the alienation of the property.

Article 14

Independent Personal Services

1. Income derived by a resident of one of the States in respect of professional services or other independent activities of a similar character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20 salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of one of the States in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of one of the States in respect of an employment exercised in the other State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of one of the States who is a member of the regular crew or complement of a ship or aircraft operated in international traffic shall be taxable only in that State.

Article 16

Directors' Remuneration

1. Directors' fees and other remuneration derived by a resident of the Netherlands in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the Philippines may be taxed in the Philippines.

2. Directors' fees and other remuneration derived by a resident of the Philippines in his capacity as a "bestuurder" or a "commissaris" of a company which is a resident of the Netherlands may be taxed in the Netherlands.

3. Where the remuneration mentioned above is derived by persons, who exercise activities in real and regular functions in a permanent establishment situated in the other State than the State of which the company is a resident, and is borne as such by that permanent establishment, then, notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, such remuneration may be taxed in the State in which the permanent establishment is situated.

Article 17

Artistes and Athletes

1. Notwithstanding the provisions of Articles 5, 7, 14 and 15 income derived by entertainers, such as theatre, motion picture, radio or television artistes, and musicians, and by athletes, from their personal activities as such, and income derived from the furnishing by an enterprise of the services of such entertainers or athletes, may be taxed in the State in which these activities are performed.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income derived from activities performed in one of the States by entertainers and athletes if the visit to that State is substantially supported by public funds of the other State, including any political subdivision, local authority or statutory body thereof, nor to income derived by a non-profit organization in respect of such activities no part of which income is payable to, or otherwise available for the personal benefit of, any proprietor, member or shareholder thereof if the organization is certified as qualifying under this provision by the competent authority of the other State.

Article 18

Pensions and Annuities

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of this Article and paragraph 1 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid in consideration of past employment to a resident of one of the States and any annuity paid to such a resident, shall be taxable only in that State.

2. However, such income may also be taxed in the other State in so far as it is charged as such against profits derived in that other State by an enterprise of that other State or by an enterprise having a permanent establishment therein.

Article 19

Governmental Functions

1. Remuneration, including pensions, paid by, or out of funds created by, one of the States or a political subdivision or a local authority thereof to any individual in respect of services rendered to that State or subdivision or local authority thereof in the discharge of functions of a governmental nature may be taxed in that State.

2. However, the provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any trade or business carried on by one of the States or a political subdivision or a local authority thereof.

3. Paragraph 1 shall not apply in so far as services are rendered to a State in the other State by a resident of that other State who is not a citizen or national of the first-mentioned State.

Article 20

Professors and Teachers

1. Payments which a professor or teacher who is a resident of one of the States and who is present in the other State for the purpose of teaching or scientific research for a maximum period of two years in a university, college or other establishment for teaching or scientific research in that other State, receives for such teaching or research, shall be taxable only in the first-mentioned State.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the general interest but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 21

Students

1. An individual who immediately before visiting one of the States is a resident of the other State and is temporarily present in the first-mentioned State for the primary purpose of:

a) studying at a recognized university, college or school in that first-mentioned State; or

b) securing training as a business apprentice, shall be exempt from tax in the first-mentioned State in respect of:

(i) all remittances from abroad for the purpose of his maintenance, education or training; and

(ii) any remuneration for personal services performed in the first-mentioned State in an amount not in excess of 5,000 guilders or the equivalent in Philippine currency, as the case may be, for any taxable year.

The benefits under this paragraph shall only extend for such period of time as may be reasonable or customarily required to effectuate the purpose of the visit.

2. An individual who immediately before visiting one of the States is a resident of the other State and is temporarily present in the first-mentioned State for a period not exceeding three years for the purpose of study, research or training solely as a recipient of a grant, allowance or award from a scientific, educational, religious or charitable organization or under a technical assistance programme entered into by one of the States, a political subdivision or a local authority thereof shall be exempt from tax in the first-mentioned State on:

a) the amount of such grant, allowance or award; and

b) any remuneration for personal services performed in the first-mentioned State provided such services are in connection with his study, research or training or are incidental thereto and the duration of such services does not exceed an aggregate of 183 days in any taxable year.

Article 22

Elimination of Double Taxation

1. The Netherlands, when imposing tax on its residents, may include in the basis upon which such taxes are imposed the items of income which, according to the provisions of this Convention, may be taxed in the Philippines.

2. Without prejudice to the application of the provisions concern-

ing the compensation of losses in the unilateral regulations for the avoidance of double taxation, where a resident of the Netherlands derives items of income which according to Article 6, Article 7, paragraph 6 of Article 10, paragraph 6 of Article 11, paragraph 5 of Article 12, paragraphs 1 and 2 of Article 13, Article 14, paragraph 1 of Article 15, paragraphs 1 and 3 of Article 16, paragraph 2 of Article 18 and Article 19 of this Convention may be taxed in the Philippines and are included in the basis referred to in paragraph 1, the Netherlands shall exempt such items of income by allowing a proportionate reduction of its tax. This reduction shall not, however, exceed that part of the Netherlands tax as computed before the reduction is given, which is otherwise due on the said items of income.

3. Further, the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax so computed for the items of income which according to paragraph 2 of Article 8, paragraph 2 of Article 10, paragraph 2 of Article 11, paragraph 2 of Article 12 and Article 17 of this Convention may be taxed in the Philippines to the extent that these items are included in the basis referred to in paragraph 1. The amount of this deduction shall be equal to the tax paid in the Philippines on these items of income, but shall not exceed that part of the Netherlands tax which is otherwise due on the said items of income.

4. For the purposes of paragraph 3, where the Philippine tax actually paid on interest and royalties arising in the Philippines is lower than 15 per cent, then, the tax paid in the Philippines on these items of income shall be deemed to be 15 per cent.

5. Subject to the existing provisions of the laws of the Philippines of tax paid outside the Philippines and to subsequent modifications of those provisions – which shall not affect the general principles thereof – tax payable under the laws of the Netherlands on profits, income or gains arising in the Netherlands shall be deducted from any Philippine tax payable in respect of such profits, income or gains. The deduction shall not, however, exceed that part of the Philippine income tax, as computed before the deduction is given, which is otherwise due on the income which may be taxed in the Netherlands.

6. If a resident of one of the States derives gains which may be taxed in the other State in accordance with paragraph 5 of Article 13, that other State shall allow a deduction from its tax on such gains to an amount equal to the tax levied in the first-mentioned State on the said gains.

Article 23

Non-Discrimination

1. The nationals of one of the States shall not be subjected in the other State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of one of the States has in the other State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging one of the States to grant to residents of the other State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of Article 9, paragraph 8 of Article 11, or paragraph 7 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of one of the States to a resident of the other State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of one of the States, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. In this Article the term "taxation" means taxes of every kind and description.

6. With respect to the taxes referred to in Article 2, nothing in this Article shall prevent the Philippines from limiting to its citizens or corporations the enjoyment of tax incentives granted under Article 44 of Presidential Decree No. 1789, as amended by P. B. No. 391, otherwise known as the Investment Policy Act.

Article 24

Mutual Agreement Procedure

1. Where a resident of one of the States considers that the actions

of one or both of the States result or will result for him in taxation not in accordance with this Convention, he may, notwithstanding the remedies provided by the national laws of those States, present his case to the competent authority of the State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the State of which he is a national. This case must be presented within two years from the first notification of the action giving rise to taxation not in accordance with the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other State, with a view to the avoidance of taxation not in accordance with the Convention. A State is not obliged to implement an agreement reached after the expiration of five years from the end of the taxable year in issue.

3. The competent authorities of the States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation, or the prevention of fiscal evasion in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25

Exchange of Information

1. The competent authorities of the States shall exchange such information (being information which such authorities have in proper order at their disposal) as is necessary for the carrying out of this Convention, in particular for the prevention of fraud, and for the administration of statutory provisions against legal avoidance concerning taxes covered by this Convention. Any information received by the competent authority of one of the States shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes to which this Convention applies and shall be used only for such purposes.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on one of the States the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practice of that or of the other State;

b) to supply particulars which are not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 26

Diplomatic and Consular Officials

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic or consular officials under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27

Territorial Extension

1. This Convention may be extended either in its entirety or with any necessary modifications to the Netherlands Antilles and/or to Aruba.

2. Unless otherwise agreed the termination of the Convention shall also terminate the application of the Convention to the Netherlands Antilles and/or to Aruba.

Article 28

Entry into Force

1. This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged at Manila as soon as possible.

2. The Convention shall enter into force upon the exchange of the instruments of ratification and its provisions shall have effect:

a) in respect of tax withheld at the source on amounts paid on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the exchange of instruments of ratification takes place; and

b) in respect of other taxes for taxation years and periods beginning on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the exchange of instruments of ratification takes place.

Article 29

Termination

This Convention shall continue in effect indefinitely but either State may, on or before June 30 in any calendar year after the expiration of a period of five years from the date of entry into force, give notice of termination, through diplomatic channels, to the other State and in such event the Convention shall cease to have effect:

a) in respect of tax withheld at the source on amounts paid on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the notice is given; and

b) in respect of other taxes for taxation years and periods beginning on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Convention.

DONE at Manila, this 9th day of March, 1989, in duplicate, in the English language.

For the Government of the Kingdom of the Netherlands:

(sd.) P. F. CH. KOCH

For the Government of the Republic of the Philippines:

(sd.) VICENTE R. JAYME

Protocol

At the moment of signing the Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, this day concluded between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of the Philippines, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention.

I. *Ad Article 3*

The competent authorities shall determine by mutual agreement the application of the Convention to an estate as meant in sub-paragraph d of paragraph 1 of Article 3.

II. *Ad Article 9*

It is understood that costsharing arrangements or general services agreements, for or based on the allocation of executive, general administrative, technical and commercial expenses, research and development expenses and other similar expenses, do not by themselves alone indicate a non arm's length transaction.

III. *Ad Article 10*

The provisions of sub-paragraph a of paragraph 2 of Article 10 shall not apply, if the company which is a resident of the Netherlands suffers Netherlands company tax on the dividends which it receives from the company which is a resident of the Philippines. In such case the provisions of sub-paragraph b of paragraph 2 of Article 10 shall apply.

IV. *Ad Articles 10, 11 and 12*

Applications for the restitution of tax levied and paid not in accordance with the provisions of Articles 10, 11 and 12 have to be lodged with the competent authority of the State having levied the tax within a period of two years after which the tax has been levied and paid.

V. *Ad Article 22*

a) It is understood that, in so far as the Netherlands income tax or company tax is concerned, the basis meant in the first paragraph of Article 22 is the "onzuivere inkomen or "winst" in terms of the Netherlands Income Tax Law or Company Tax Law, respectively.

b) Notwithstanding the provisions of paragraph 4 of Article 22, as

far as royalties are concerned, the percentage mentioned in that paragraph shall be increased by 5 per cent as long as the Philippine domestic legislation provides for a tax at source on royalties which is not lower than 35 per cent.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Protocol.

DONE at Manila this 9th day of March, 1989, in duplicate, in the English language.

For the Government of the Kingdom of the Netherlands:

(sd.) P. F. CH. KOCH

For the Government of the Republic of the Philippines:

(sd.) VICENTE R. JAYME

C. VERTALING**Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek der Filippijnen tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen**

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden
en
de Regering van de Republiek der Filippijnen,

de wens koesterende een overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen,

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1*Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is*

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van een van de Staten of van beide Staten.

2. Deze Overeenkomst mag niet zo worden uitgelegd dat de Filippijnen het recht wordt ontnomen zijn eigen staatsburgers, die inwoner zijn van Nederland, ter zake van inkomen dat is verkregen uit zelfstandige of niet-zelfstandige arbeid, verricht buiten de Filippijnen, overeenkomstig de Filippijnse wetgeving te belasten; Nederland zal hierdoor echter niet zijn gehouden voor zulk een belasting enige vrijstelling of verrekening te geven.

Artikel 2*Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is*

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een van de Staten.

2. Als belastingen naar het inkomen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen of naar bestanddelen van het inkomen, waaronder begrepen belastingen naar voordelen, verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende zaken, en belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen.

3. De bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name:

- a) in het geval van Nederland:
 - de inkomstenbelasting,
 - de loonbelasting,
 - de vennootschapsbelasting,
 - de dividendbelasting,(hierna te noemen: „Nederlandse belasting”);
- b) in het geval van de Filippijnen:
 - de belastingen naar het inkomen die door de Regering van de Republiek der Filippijnen worden geheven,(hierna te noemen: „Filippijnse belasting”).

4. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen naar het inkomen die na de datum van ondertekening van deze Overeenkomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de Staten doen elkaar mededeling van alle wezenlijke wijzigingen die in hun onderscheiden belastingwetgevingen zijn aangebracht.

Artikel 3

Algemene begripsbepalingen

1. In deze Overeenkomst, tenzij de context anders vereist:

a) betekent de uitdrukking „Staat” Nederland of de Filippijnen, al naar de context vereist; betekent de uitdrukking „Staten” Nederland en de Filippijnen;

b) omvat de uitdrukking „Nederland” het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat in Europa is gelegen en het onder de Noordzee gelegen deel van de zeebodem en de ondergrond daarvan waarop het Koninkrijk der Nederlanden in overeenstemming met het internationale recht soevereine rechten heeft;

c) betekent de uitdrukking „de Filippijnen” gebezigd in aardrijkskundige zin, het nationale grondgebied dat de Republiek van de Filippijnen vormt;

d) omvat de uitdrukking „persoon” een natuurlijke persoon, een lichaam, een nalatenschap, een onherroepelijke trust en elke andere vereniging van personen;

e) betekent de uitdrukking „lichaam” elke rechtspersoon of elke andere eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;

f) betekenen de uitdrukkingen „onderneming van een van de Staten” en „onderneming van de andere Staat” onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een van de Staten en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere Staat;

g) betekent de uitdrukking „bevoegde autoriteit” de Minister van Financiën van een van de Staten of zijn bevoegde vertegenwoordiger;

h) betekent de uitdrukking „onderdaan”:

(i) iedere natuurlijke persoon die de nationaliteit of het staatsburgerschap van een van de Staten bezit;

(ii) iedere rechtspersoon, vennootschap en vereniging die naar de wetgeving van een van de Staten is opgericht, ingesteld of geïncorporeerd;

i) betekent de uitdrukking „internationaal verkeer” alle vervoer met een schip of luchtvaartuig geëxploiteerd door een onderneming van een van de Staten, behalve wanneer het schip of luchtvaartuig uitsluitend wordt geëxploiteerd tussen plaatsen die in de andere Staat zijn gelegen.

2. Voor de toepassing van deze Overeenkomst door elk van de Staten heeft, tenzij de context anders vereist, elke niet anders omschreven uitdrukking de betekenis die deze uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen die het onderwerp van deze Overeenkomst uitmaken.

Artikel 4

Fiscale woonplaats

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking „inwoner van een van de Staten” iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid.

2. Voor de toepassing van deze Overeenkomst wordt een natuurlijke persoon die deel uitmaakt van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een van de Staten in de andere Staat of in een derde Staat en die onderdaan is van de zendstaat, geacht inwoner van de zendstaat te zijn.

3. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Staten is, gelden voor een zodanig geval de volgende regels:

a) hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waarin hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft. Indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmee de persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);

b) indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van

de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarin hij gewoonlijk verblijft;

c) indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;

d) indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.

3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Staten is, stellen de bevoegde autoriteiten in onderling overleg vast van welke Staat die persoon geacht wordt inwoner te zijn.

Artikel 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking „vaste inrichting” een vaste bedrijfsinrichting waarin de werkzaamheden van de onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking „vaste inrichting” omvat in het bijzonder:

a) een plaats waar leiding wordt gegeven;

b) een filiaal;

c) een kantoor;

d) een fabriek;

e) een werkplaats;

f) een mijn, een steengroeve of een andere plaats van exploratie of winning van natuurlijke rijkdommen;

g) een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of montagewerkzaamheden of daarmee verband houdende werkzaamheden van toezichthoudende aard, indien dat bouwwerk of die werkzaamheden worden voortgezet gedurende een tijdvak van meer dan 183 dagen;

h) het verlenen van diensten, met inbegrip van diensten van adviserende aard, door een onderneming door middel van een werknemer of ander personeel, indien werkzaamheden van deze aard (voor hetzelfde of een daarmee samenhangend project) worden verricht gedurende een tijdvak of tijdvakken die in een tijdvak van twaalf maanden een totaal van 183 dagen te boven gaan.

3. De uitdrukking „vaste inrichting” wordt geacht niet te omvatten:

a) het gebruik maken van inrichtingen, uitsluitend voor opslag of uitstalling van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;

b) het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor opslag of uitstalling;

c) het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor bewerking of verwerking door een andere onderneming;

d) het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;

e) het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting uitsluitend voor reclamadoeleinden, voor het geven van inlichtingen, voor wetenschappelijk onderzoek of voor soortgelijke werkzaamheden voor de onderneming die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben;

4. Een persoon die in een van de Staten namens een onderneming van de andere Staat werkzaam is – niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger waarop het zesde lid van toepassing is – wordt als een in de eerstbedoelde Staat aanwezige vaste inrichting beschouwd, indien:

a) hij een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten te sluiten en dit recht in de eerstbedoelde Staat gewoonlijk uitoefent, tenzij zijn werkzaamheden beperkt blijven tot de aankoop van goederen of koopwaar voor de onderneming; of

b) hij in de eerstbedoelde Staat een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar aanhoudt waaruit hij regelmatig goederen of koopwaar aflevert namens de onderneming.

5. Een verzekeringsonderneming van een van de Staten wordt, behoudens voor zover het herverzekering betreft, geacht een vaste inrichting in de andere Staat te bezitten, indien zij op het grondgebied van die Staat premies int of aldaar aanwezige risico's verzekert door middel van een werknemer of een vertegenwoordiger die geen onafhankelijke vertegenwoordiger in de zin van het zesde lid is.

6. Een onderneming van een van de Staten wordt niet geacht een vaste inrichting in de andere Staat te bezitten alleen op grond van de omstandigheid dat zij in die andere Staat zaken doet door bemiddeling van een makelaar, commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, wanneer deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

7. De omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een van de Staten, een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst dat inwoner is van de andere Staat of dat in die andere Staat zaken doet (hetzij door middel van een vaste inrichting, hetzij op andere

wijze), stempelt een van beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende goederen

1. Inkomsten uit onroerende goederen, waaronder begrepen voordelen uit landbouw- of bosbedrijven, mogen worden belast in de Staat waarin deze goederen zijn gelegen.

2. De uitdrukking „onroerende goederen” wordt gedefinieerd in overeenstemming met de wetgeving van de Staat waarin de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn van toepassing op de inkomsten, verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

4. De bepalingen van het eerste en derde lid zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen die worden gebruikt voor de uitoefening van een vrij beroep.

Artikel 7

Winst uit onderneming

1. De voordelen van een onderneming van een van de Staten zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

2. Onder voorbehoud van de bepalingen van het derde lid worden, indien een onderneming van een van de Staten in de andere Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elk van de Staten aan die vaste inrichting de

voordelen toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

3. Bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten – waaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten – die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

4. Bij de toepassing van het derde lid wordt, met uitzondering van bedragen wegens werkelijk gemaakte kosten, geen aftrek toegestaan ter zake van bedragen die door het hoofdkantoor van de onderneming of een van haar andere kantoren aan de vaste inrichting in rekening worden gebracht als royalty's, vergoedingen of andere soortgelijke betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of als commissieloon voor bepaalde diensten of voor het geven van leiding, dan wel, behalve in het geval van een onderneming die het bankbedrijf uitoefent, als interest op gelden die aan de vaste inrichting ter beschikking zijn gesteld. Evenmin zal bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting rekening worden gehouden met zodanige bedragen – met uitzondering van die wegens werkelijk gemaakte kosten – die door de vaste inrichting aan het hoofdkantoor van de onderneming of een van haar andere kantoren in rekening worden gebracht.

5. Er worden geen voordelen aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de onderneming.

6. In het geval van voordelen uit toezicht, levering, installatie-, of constructiewerkzaamheden wordt alleen dat deel daarvan aan een vaste inrichting toegerekend, dat voortvloeit uit het werkelijk verrichten van deze werkzaamheden door middel van die vaste inrichting.

7. Vergoedingen ontvangen door een onderneming van een van de Staten voor het in de andere Staat verrichten van technische diensten, waaronder begrepen studies of toezichthoudende werkzaamheden van wetenschappelijke, geologische of technische aard, of voor contracten inzake bouw- of constructiewerkzaamheden en de daarop betrekking hebbende blauwdrukken, of voor diensten van raadgevende of toezichthoudende aard, worden beschouwd als voordelen van een onderneming waarop de bepalingen van dit artikel van toepassing zijn.

8. Voor de toepassing van de voorgaande leden worden de aan de vaste inrichting toe te rekenen voordelen van jaar tot jaar volgens

dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat hiervan af te wijken.

9. Indien in de voordelen bestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8

Zeevaart en luchtvaart

1. Voordelen verkregen door een onderneming van een van de Staten uit de exploitatie van schepen en luchtvaartuigen in internationaal verkeer, mogen in die Staat worden belast.

2. Deze voordelen mogen echter ook in de andere Staat worden belast, maar slechts voorzover deze voordelen uit die andere Staat worden verkregen. De aldus geheven belasting mag het laagste van de volgende tarieven niet overschrijden:

a) het tarief van 1½ procent over de uit die andere Staat verkregen bruto-opbrengst, of

b) het laagste tarief van de Filippijnse belasting over deze door een onderneming van een derde Staat verkregen voordelen.

3. Voor de toepassing van dit artikel worden onder voordelen, verkregen uit de andere Staat, verstaan voordelen zoals die ingevolge de nationale wetgeving van die andere Staat worden vastgesteld en die worden behaald met het vervoer van passagiers, overbagage, post, levende have of goederen die in die andere Staat aan boord worden gebracht of geladen door een scheepvaartonderneming die in die andere Staat zaken doet, indien de vervoersdocumenten aldaar zijn verkocht, dan wel worden behaald met het aan boord brengen of laden, ongeacht waar ter wereld dit plaatsvindt, door een internationale luchtvaartonderneming die in die andere Staat zaken doet, indien de vervoersdocumenten aldaar zijn verkocht, mits in deze gevallen de post, levende have of goederen afkomstig zijn uit die andere Staat. Voordelen behaald met het vervoer van personen, overbagage, post, levende have of goederen die naar die andere Staat worden gebracht uitsluitend voor overschepping of voor overlading van het ene in het andere vliegtuig of van een vliegtuig in een schip of van een schip in een vliegtuig, worden daaronder niet begrepen. Voordelen uit gecharterde vluchten die afkomstig zijn uit die andere Staat worden geacht uit die Staat te zijn verkregen, ongeacht de plaats van verkoop van de vervoersdocumenten. Bij de vaststelling van de belastbaarheid van voordelen uit gecharterde vluchten worden onder de uitdrukking „die afkomstig zijn uit die andere

Staat" mede begrepen vluchten van passagiers die voorafgaand aan het aan boord gaan langer dan 48 uur in die andere Staat verblijven.

4. De bepalingen van het eerste, het tweede en het derde lid zijn ook van toepassing op voordelen uit de deelneming in een „pool”, een gemeenschappelijke onderneming of een internationaal opererend agentschap.

Artikel 9

Gelieerde ondernemingen

Indien

a) een onderneming van een van de Staten onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Staat, of

b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een van de Staten en een onderneming van de andere Staat,

en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle voordelen die een van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald, maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

Artikel 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een van de Staten aan een inwoner van de andere Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter ook in de Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt, inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietter de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden is, mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

a) 10 percent van het brutobedrag van de dividenden, indien de genietter een lichaam is waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld en dat onmiddellijk ten minste 10 percent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt;

b) 15 percent van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

3. De bevoegde autoriteiten van de Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede lid.

4. De bepalingen van het tweede lid laten onverlet de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

5. De uitdrukking „dividenden”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten die aanspraak geven op een aandeel in de winst, alsmede inkomsten uit schuldvorderingen die aanspraak geven op een aandeel in de winst en inkomsten uit andere vennootschappelijke rechten die door de belastingwetgeving van de Staat waarvan het lichaam dat de uitdeling doet, inwoner is, op dezelfde wijze aan de belastingheffing worden onderworpen als inkomsten uit aandelen.

6. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien de genietter van de dividenden, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat een vrij beroep uitoefent vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

7. Indien een inwoner van een van de Staten in de andere Staat een vaste inrichting heeft, mag deze vaste inrichting in overeenstemming met de wetgeving van de laatstbedoelde Staat worden onderworpen aan een additionele belasting over de door die vaste inrichting aan haar hoofdkantoor overgemaakte voordelen, maar deze aldus geheven additionele belasting mag 10 percent van het bedrag van de overgemaakte voordelen niet overschrijden. Deze bepaling is niet van toepassing op voordelen zoals genoemd in artikel 8.

8. Indien een lichaam dat inwoner is van een van de Staten, voordelen of inkomsten verkrijgt uit de andere Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen over de dividenden die door het lichaam worden betaald, behalve voor zover deze dividenden worden betaald aan een inwoner van die andere Staat of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van een in die andere Staat gevestigde vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van een aldaar gevestigd vast middelpunt behoort, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst van het

lichaam, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11

Interest

1. Interest afkomstig uit een van de Staten en betaald aan een inwoner van de andere Staat, mag in die andere Staat worden belast.

2. Deze interest mag echter ook in de Staat waaruit hij afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietter de uiteindelijk gerechtigde tot de interest is, mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

a) 10 percent van het brutobedrag, indien deze interest wordt betaald:

- (i) in verband met de verkoop op krediet van enige nijverheids-, handels- of wetenschappelijke uitrusting, of
- (ii) op een lening van welke soort dan ook, verstrekt door een bank of enige andere financiële instelling,
- (iii) ter zake van in het openbaar uitgegeven obligaties, schuldbewijzen of soortgelijke verplichtingen;

b) 15 percent van het brutobedrag van de interest in alle andere gevallen.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid:

a) is interest afkomstig uit een van de Staten en betaald ter zake van een obligatie, schuldbewijs of een andere soortgelijke verplichting van de Regering van die Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, vrijgesteld van belasting in die Staat;

b) is interest afkomstig uit een van de Staten en betaald ter zake van een lening aangegaan, gegarandeerd of verzekerd door de Regering van die andere Staat, de centrale bank van die andere Staat of door enig agentschap dat of enige instantie (waaronder begrepen een financiële instelling) die eigendom is van of wordt beheerst door die Regering, vrijgesteld van belasting in de eerstbedoelde Staat.

4. De bevoegde autoriteiten van de Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede en derde lid.

5. De uitdrukking „interest”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit overheidsleningen, obligaties of schuldbewijzen, al dan niet verzekerd door hypotheek, doch niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst, en schuldvorderingen van welke aard ook, alsmede alle andere inkomsten die door de belastingwetgeving van de Staat waaruit de inkomsten afkomstig zijn, met

inkomsten uit geldlening worden gelijkgesteld. In rekening gebrachte boete voor te late betaling wordt voor de toepassing van dit artikel niet als interest aangemerkt.

6. De bepalingen van het eerste, tweede en derde lid zijn niet van toepassing indien de genierter van de interest, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waaruit de interest afkomstig is een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat een vrij beroep uitoefent vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en de vordering uit hoofde waarvan de interest wordt betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

7. Interest wordt geacht uit een van de Staten afkomstig te zijn, indien deze wordt betaald door die Staat zelf, door een staatkundig onderdeel, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van die Staat. Indien evenwel de persoon die de interest betaalt, of hij inwoner van een van de Staten is of niet, in een van de Staten een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald, was aangegaan, en deze interest ten laste komt van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, wordt deze interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waarin de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

8. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de genierter of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde interest, gelet op de schuldvordering ter zake waarvan deze wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de genierter zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatsbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 12

Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een van de Staten en betaald aan een inwoner van de andere Staat mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze royalty's mogen echter ook in de Staat waaruit zij afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genierter de uiteindelijk gerechtigde tot die royalty's is, mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

a) 10 percent van het brutobedrag van de royalty's, indien de royalty's worden betaald door een geregistreerde onderneming die activiteiten ontplooit in speciaal daarvoor aangewezen gebieden in die Staat;

b) 15 percent van het brutobedrag van de royalty's in alle andere gevallen.

3. De bevoegde autoriteiten van de Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede lid.

4. De uitdrukking „royalty's", zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, waaronder begrepen bioscoopfilms of banden voor radio- of televisie-uitzendingen, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, of voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

5. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien de genierter van de royalty's, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat een vrij beroep uitoefent vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

6. Royalty's worden geacht uit een van de Staten afkomstig te zijn, indien zij worden betaald door die Staat zelf, door een staatkundig onderdeel, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van die Staat. Indien evenwel de persoon die de royalty's betaalt, of hij inwoner van een van de Staten is of niet, in een van de Staten een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de verplichting tot het betalen van de royalty's was aangegaan, en deze royalty's ten laste komen van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, worden deze royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waarin de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

7. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schulde- naar en de genierter of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag

dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de genietter zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 13

Voordelen uit de vervreemding van zaken

1. Voordelen verkregen uit de vervreemding van onroerende goederen, zoals bedoeld in artikel 6, tweede lid, mogen worden belast in de Staat waarin deze goederen zijn gelegen.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende zaken die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een van de Staten in de andere Staat heeft, of van roerende zaken die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een van de Staten in de andere Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een vrij beroep, waaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of tezamen met de gehele onderneming) of van het vaste middelpunt, mogen in die andere Staat worden belast.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid, zijn voordelen verkregen door een onderneming van een van de Staten uit de vervreemding van schepen en luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd en roerende zaken die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen of luchtvaartuigen, slechts belastbaar in die Staat.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere zaken dan die welke zijn bedoeld in het eerste, tweede en derde lid zijn slechts belastbaar in de Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

5. De bepalingen van het vierde lid tasten niet aan het recht van elk van de Staten overeenkomstig zijn nationale wetgeving belasting te heffen op voordelen uit de vervreemding van zaken verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner van de andere Staat is en in de zes jaar, onmiddellijk voorafgaande aan de vervreemding van de zaken, te eniger tijd inwoner van de eerstbedoelde Staat is geweest.

Artikel 14

Zelfstandige arbeid

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een van de Staten in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere zelfstandige

werkzaamheden van soortgelijke aard, zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij hij in de andere Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vast middelpunt beschikt. Indien hij over zulk een vast middelpunt beschikt, mogen de voordelen in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan dat vaste middelpunt kunnen worden toegerekend.

2. De uitdrukking „vrij beroep” omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, technici, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15

Niet-zelfstandige arbeid

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 18, 19 en 20 zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid is de beloning verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een in de andere Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:

a) de genietter in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken, die in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en

b) de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en

c) de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die, of van een vast middelpunt dat, de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel is de beloning verkregen door een inwoner van een van de Staten die deel uitmaakt van de vaste of voltallige bemanning van een schip of luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 16

Directeursbeloningen

1. Directeursbeloningen (directors' fees) en andere beloningen

verkregen door een inwoner van Nederland in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer van een lichaam dat inwoner is van de Filippijnen, mogen in de Filippijnen worden belast.

2. Directeursbeloningen (directors' fees) en andere beloningen verkregen door een inwoner van de Filippijnen in zijn hoedanigheid van bestuurder of commissaris van een lichaam dat inwoner is van Nederland, mogen in Nederland worden belast.

3. Indien de bovenbedoelde beloningen worden verkregen door personen die in een wezenlijke en vaste functie werkzaamheden verrichten in een vaste inrichting gevestigd in de andere Staat dan die waarvan het lichaam inwoner is, en als zodanig ten laste van die vaste inrichting komen, mogen die beloningen, niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid, worden belast in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd.

Artikel 17

Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 5, 7, 14 en 15 mogen inkomsten verkregen door artiesten, zoals toneelspelers, film-, radio-, of televisieartiesten en musici, alsmede door sportbeoefenaars, uit hun persoonlijke werkzaamheden als zodanig, en inkomsten verkregen uit de terbeschikkingstelling door een onderneming van de diensten van zodanige artiesten of sportbeoefenaars, worden belast in de Staat waarin deze werkzaamheden worden verricht.

2. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing op inkomsten verkregen uit werkzaamheden verricht in een van de Staten door artiesten en sportbeoefenaars indien het bezoek aan die Staat in hoofdzaak wordt bekostigd uit de openbare middelen van de andere Staat, waaronder begrepen een staatkundig onderdeel, plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of staatsrechtelijk orgaan daarvan, noch op door een instelling zonder winstoogmerk ter zake van zulke werkzaamheden verkregen inkomsten, mits die inkomsten in genen dele betaalbaar zijn aan, of anderszins ten goede komen aan een eigenaar, lid, of aandeelhouder van die instelling, en door de bevoegde autoriteit van de andere Staat wordt verklaard dat de organisatie voor toepassing van deze bepaling in aanmerking komt.

Artikel 18

Pensioenen en lijfrenten

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van het tweede lid van

dit artikel en van artikel 19, eerste lid, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald ter zake van een vroegere dienstbetrekking aan een inwoner van een van de Staten en elke lijfrente betaald aan zulk een inwoner, slechts in die Staat belastbaar.

2. Deze inkomsten mogen echter ook in de andere Staat worden belast voor zover zij als zodanig ten laste komen van winst die in die andere Staat is behaald door een onderneming van die andere Staat of door een onderneming die aldaar een vaste inrichting heeft.

Artikel 19

Overheidsfuncties

1. Beloningen, waaronder begrepen pensioenen, betaald door, of uit fondsen in het leven geroepen door, een van de Staten of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of dat plaatselijke publiekrechtelijke lichaam daarvan in de uitoefening van overheidsfuncties, mogen in die Staat worden belast.

2. De bepalingen van de artikelen 15, 16 en 18 zijn evenwel van toepassing op beloningen of pensioenen ter zake van diensten, bewezen in het kader van een op winst gericht bedrijf uitgeoefend door een van de Staten of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

3. Het eerste lid is niet van toepassing voor zover aan een Staat diensten worden bewezen in de andere Staat door een inwoner van die andere Staat die geen staatsburger of onderdaan van de eerstbedoelde Staat is.

Artikel 20

Hoogleraren en andere docenten

1. Vergoedingen die een hoogleraar of andere docent die inwoner is van een van de Staten en die in de andere Staat verblijft met het doel gedurende een tijdvak van ten hoogste twee jaar onderwijs te geven of zich met wetenschappelijk onderzoek bezig te houden aan een universiteit, hogeschool of andere inrichting voor onderwijs of wetenschappelijk onderzoek in die andere Staat, voor dat onderwijs of dat onderzoek ontvangt, zijn slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar.

2. Dit artikel is niet van toepassing op inkomsten uit het verrichten van wetenschappelijk onderzoek, indien dit onderzoek niet wordt

verricht in het algemeen belang, maar in de eerste plaats voor het persoonlijke nut van een bepaalde persoon of bepaalde personen.

Artikel 21

Studenten

1. Een natuurlijke persoon, die onmiddellijk voorafgaande aan zijn bezoek aan een van de Staten inwoner is van de andere Staat en die tijdelijk in de eerstbedoelde Staat verblijf houdt in de eerste plaats met de bedoeling:

a) aan een erkende universiteit, hogeschool of school in die eerstbedoelde Staat te studeren, of

b) een opleiding voor een bedrijf of beroep te volgen, is vrijgesteld van belasting in de eerstbedoelde Staat ter zake van:

- (i) alle overmakingen uit het buitenland ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, en
- (ii) alle beloningen voor persoonlijke diensten verricht in de eerstbedoelde Staat tot een bedrag dat, naar gelang van het geval, een bedrag van 5000 Nederlandse guldens of de tegenwaarde daarvan in Filippijnse valuta in enig belastingjaar niet te boven gaat.

De voordelen ingevolge dit lid worden slechts verleend voor een tijdsduur die redelijk wordt geacht of gewoonlijk is vereist om het doel van het bezoek te bereiken.

2. Een natuurlijke persoon, die onmiddellijk voorafgaande aan zijn bezoek aan een van de Staten inwoner is van de andere Staat en die tijdelijk in de eerstbedoelde Staat verblijf houdt gedurende een tijdvak van niet langer dan drie jaar met de bedoeling te studeren, wetenschappelijk onderzoek te verrichten of een opleiding te volgen, zulks uitsluitend als genietter van een beurs, toelage of prijs verleend door een organisatie op het gebied van wetenschap, onderwijs, godsdienst of liefdadigheid of op grond van een programma van technische hulpverlening waaraan een van de Staten, een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan heeft deelgenomen, is vrijgesteld van belasting in de eerstbedoelde Staat voor:

a) het bedrag van die beurs, toelage of prijs; en

b) alle beloningen voor persoonlijke diensten, verricht in de eerstbedoelde Staat, mits die diensten verband houden met zijn studie, onderzoek of opleiding of daaruit voortvloeien en de duur van die diensten een totaal van 183 dagen in enig belastingjaar niet te boven gaat.

Artikel 22

Vermijden van dubbele belasting

1. Nederland is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van deze Overeenkomst in de Filippijnen mogen worden belast.

2. Indien een inwoner van Nederland bestanddelen van het inkomen verkrijgt die volgens artikel 6, artikel 7, artikel 10, zesde lid, artikel 11, zesde lid, artikel 12, vijfde lid, artikel 13, eerste en tweede lid, artikel 14, artikel 15, eerste lid, artikel 16, eerste en derde lid, artikel 18, tweede lid, en artikel 19 van deze Overeenkomst in de Filippijnen mogen worden belast en die in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen, stelt Nederland deze inkomensbestanddelen vrij door een evenredige vermindering van zijn belasting toe te staan, onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen betreffende de verliescompensatie in de eenzijdige voorschriften tot het vermijden van dubbele belasting. Deze vermindering bedraagt echter niet meer dan het vóór de toekenning van de vermindering berekende deel van de Nederlandse belasting die anders over de genoemde inkomensbestanddelen zou zijn verschuldigd.

3. Nederland verleent voorts een aftrek op de aldus berekende Nederlandse belasting voor die bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 8, tweede lid, artikel 10, tweede lid, artikel 11, tweede lid, artikel 12, tweede lid, en artikel 17 van deze Overeenkomst in de Filippijnen mogen worden belast, in zoverre deze bestanddelen in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze aftrek is gelijk aan de in de Filippijnen over deze bestanddelen van het inkomen betaalde belasting, maar overschrijdt niet dat deel van de Nederlandse belasting, dat anders over de genoemde bestanddelen van het inkomen zou zijn verschuldigd.

4. Indien de in feite betaalde Filippijnse belasting op uit de Filippijnen afkomstige interest en royalty's lager is dan 15 percent, wordt de in de Filippijnen over deze bestanddelen van het inkomen betaalde belasting voor de toepassing van het derde lid geacht 15 percent te bedragen.

5. Met inachtneming van de bestaande bepalingen van de wetgeving van de Filippijnen inzake belasting die verschuldigd is buiten de Filippijnen en met inachtneming van toekomstige wijzigingen van die bepalingen – welke bepalingen de algemene beginselen daarvan niet mogen aantasten – wordt de belasting die ingevolge de Nederlandse wetgeving is verschuldigd over uit

Nederland afkomstige voordelen of inkomsten, in vermindering gebracht op de Filippijnse belasting die ter zake van die voordelen of inkomsten is verschuldigd. Deze vermindering bedraagt echter niet meer dan het vóór de toekenning van de vermindering berekende deel van de Filippijnse inkomstenbelasting die anders zou zijn verschuldigd over de inkomsten die in Nederland mogen worden belast.

6. Indien een inwoner van een van de Staten voordelen verkrijgt die ingevolge artikel 13, vijfde lid, in de andere Staat mogen worden belast, verleent die andere Staat een vermindering op zijn belasting over deze voordelen tot een bedrag dat gelijk is aan de belasting die in de eerstbedoelde Staat over die voordelen is geheven.

Artikel 23

Non-discriminatie

1. Onderdanen van een van de Staten worden in de andere Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

2. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een van de Staten in de andere Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd, dat zij een van de Staten verplicht aan inwoners van de andere Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de samenstelling van het gezin of de gezinslasten te verlenen, die eerstbedoelde Staat aan zijn eigen inwoners verleent.

3. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, artikel 11, achtste lid, of artikel 12, zevende lid, van toepassing zijn, zijn interest, royalty's en andere uitgaven, betaald door een onderneming van een van de Staten aan een inwoner van de andere Staat, bij de vaststelling van de belastbare winst van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij zouden zijn betaald aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat.

4. Ondernemingen van een van de Staten, waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerd door een of meer inwoners van de andere Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders

of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan andere, soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

5. In dit artikel heeft de uitdrukking „belastingheffing” betrekking op belastingen van elke soort en benaming.

6. Met betrekking tot de belastingen, zoals bedoeld in artikel 2, belet niets in dit artikel de Filippijnen om de investeringsfaciliteiten die worden verleend ingevolge artikel 44 van het Presidentieel Besluit (Presidential Decree) Nr. 1789, zoals gewijzigd bij B.P. Nr. 391, ook wel bekend als de Wet Investeringsbeleid (Investment Policy Act), te beperken tot hun onderdanen of ondernemingen.

Artikel 24

Regeling voor onderling overleg

1. Indien een inwoner van een van de Staten van oordeel is dat de maatregelen van een van de Staten of van beide Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Staat waarvan hij inwoner is, of, indien zijn geval valt onder artikel 23, eerste lid, aan die van de Staat waarvan hij onderdaan is. Het geval moet worden voorgelegd binnen twee jaar nadat de maatregel die aanleiding geeft tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een passende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Staat te regelen ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst, te vermijden. Een Staat is niet verplicht de bereikte overeenstemming uit te voeren na het verstrijken van een periode van vijf jaar na het einde van het desbetreffende belastingjaar.

3. De bevoegde autoriteiten van de Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van deze Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen ten einde dubbele belasting ongedaan te maken of het ontgaan van belasting te voorkomen in gevallen waarin de Overeenkomst niet voorziet.

4. De bevoegde autoriteiten van de Staten kunnen zich

rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen ten einde een overeenstemming, als bedoeld in de voorgaande leden, te bereiken.

Artikel 25

Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de Staten wisselen die inlichtingen uit (zijnde inlichtingen die deze autoriteiten geordend voorhanden hebben) die nodig zijn voor de uitvoering van deze Overeenkomst, in het bijzonder om fraude te voorkomen en om uitvoering te geven aan wettelijke voorzieningen tegen wetsontduiking betreffende belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is. Alle door de bevoegde autoriteit van een van de Staten ontvangen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die volgens de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden slechts ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (met inbegrip van rechterlijke instanties en administratiefrechtelijke lichamen) die zich bezig houden met de vaststelling of invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hebbende op de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is en worden uitsluitend voor deze doeleinden gebruikt.

2. In geen geval worden de bepalingen van het eerste lid zo uitgelegd dat zij een van de Staten de verplichting opleggen:

a) administratieve maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of de administratieve praktijk van die of van de andere Staat;

b) bijzonderheden te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn krachtens de wetgeving of in de normale gang van zaken in de administratie van die of van de andere Staat;

c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze zouden onthullen, of inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

Artikel 26

Diplomatieke en consulaire ambtenaren

De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke of consulaire ambtenaren ontleen aan de algemene regels van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

Artikel 27

Uitbreiding tot andere gebieden

1. Deze Overeenkomst kan, hetzij in haar geheel, hetzij met de noodzakelijke wijzigingen, worden uitgebreid tot de Nederlandse Antillen en/of tot Aruba.

2. Tenzij anders is overeengekomen, brengt de beëindiging van de Overeenkomst met zich mede dat tevens de toepasselijkheid van de Overeenkomst op de Nederlandse Antillen en/of op Aruba wordt beëindigd.

Artikel 28

Inwerkingtreding

1. Deze Overeenkomst dient te worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging dienen zo spoedig mogelijk te worden uitgewisseld te Manilla.

2. De Overeenkomst treedt in werking op het tijdstip van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging en de bepalingen ervan vinden toepassing:

a) met betrekking tot aan de bron ingehouden belasting op bedragen die worden betaald op of na 1 januari van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin de uitwisseling van de akten van bekrachtiging heeft plaatsgevonden; en

b) met betrekking tot andere belastingen voor belastingjaren en -tijdvakken die beginnen op of na 1 januari van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin de uitwisseling van de akten van bekrachtiging heeft plaatsgevonden.

Artikel 29

Beëindiging

Deze Overeenkomst blijft voor onbepaalde tijd van kracht maar elk van de Staten kan, op of voor 30 juni van enig kalenderjaar na het verstrijken van een periode van vijf jaar na de datum van inwerkingtreding, aan de andere Staat langs diplomatieke weg een kennisgeving van beëindiging doen en in dat geval houdt de Overeenkomst op van toepassing te zijn:

a) met betrekking tot aan de bron ingehouden belasting op bedragen die worden betaald op of na 1 januari van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin de kennisgeving is gedaan; en

b) met betrekking tot andere belastingen voor belastingjaren en

-tijdvakken die beginnen op of na 1 januari van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin de kennisgeving is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe bevoegd gemachtigd, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN te Manilla, de 9de maart 1989, in tweevoud in de Engelse taal.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden,

(w.g.) P. F. CH. KOCH

Voor de Regering van de Republiek der Filippijnen,

(w.g.) VICENTE R. JAYME

Protocol

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, heden tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek der Filippijnen gesloten, zijn de ondergetekenden overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van de Overeenkomst vormen.

I. *Ad artikel 3*

De bevoegde autoriteiten bepalen in onderlinge overeenstemming de toepassing van de Overeenkomst op een nalatenschap als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel d.

II. *Ad artikel 9*

Het is wel verstaan dat overeenkomsten tot verdeling van kosten of algemene dienstverleningsovereenkomsten, voor of gebaseerd op de toerekening van de kosten van de leiding, de algemene beheerskosten, de technische en zakelijke kosten, kosten voor onderzoek en ontwikkeling en andere soortgelijke kosten niet reeds op zichzelf duiden op handelingen die tussen onafhankelijke partijen niet gebruikelijk zijn.

III. *Ad artikel 10*

De bepalingen van artikel 10, tweede lid, onderdeel a, zijn niet van toepassing indien het lichaam dat inwoner is van Nederland, Nederlandse vennootschapsbelasting is verschuldigd ter zake van de dividenden die het ontvangt van het lichaam dat inwoner is van de Filippijnen. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 10, tweede lid, onderdeel b, van toepassing.

IV. *Ad artikelen 10, 11 en 12*

Verzoeken om teruggaaf van belasting die niet in overeenstemming met de bepalingen van de artikelen 10, 11 of 12 is geheven en betaald, moeten bij de bevoegde autoriteit van de Staat die de belasting heeft geheven, worden ingediend binnen een tijdvak van twee jaar nadat de belasting is geheven en betaald.

V. Ad artikel 22

a) Het is wel verstaan dat, wat de Nederlandse inkomstenbelasting of vennootschapsbelasting betreft, de grondslag als bedoeld in artikel 22, eerste lid, is het onzuivere inkomen of de winst in de zin van de Nederlandse wetten op de inkomstenbelasting, onderscheidenlijk de vennootschapsbelasting.

b) Niettegenstaande de bepalingen van artikel 22, vierde lid, wordt, wat royalty's betreft, het in dat lid genoemde percentage verhoogd met 5 percent zolang de Filippijnse nationale wetgeving voorziet in een bronbelasting op royalty's die niet lager is dan 35 percent.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te Manilla, de 9de maart 1989, in tweevoud in de Engelse taal.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden,

(w.g.) P. F. CH. KOCH

Voor de Regering van de Republiek der Filippijnen,

(w.g.) VICENTE R. JAYME

D. PARLEMENT

De Overeenkomst, met Protocol, behoeft ingevolge artikel 91 van de Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal, alvorens het Koninkrijk aan de akten kan worden gebonden.

E. BEKRACHTIGING

Bekrachtiging van de Overeenkomst is voorzien in artikel 28, eerste lid.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van Overeenkomst en Protocol zullen ingevolge artikel 28, tweede lid, van de Overeenkomst, juncto het gestelde in de preambule tot het Protocol, op het tijdstip van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging in werking treden.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de Overeenkomst ingevolge artikel 3, eerste lid, letter b, alleen voor Nederland gelden. Zij kan echter blijkens artikel 27, eerste lid, tot de Nederlandse Antillen en of Aruba worden uitgebreid.

Uitgegeven de *veertiende* april 1989.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

H. VAN DEN BROEK